Mapa geològic de Catalunya 1:25 000

Palamós 334-2-2 (78-26)

MOSTRA GRATUÏTA A BAIXA RESOLUCIÓ
Institut Geològic de Catalunya - www.igc.cat
Institut Cartogràfic de Catalunya - www.icc.cat

© Institut Cartogràfic de Catalunya, 2006
© del disseny: Generalitat de Catalunya, 2006
Primera edició: setembre 2006
Edita: Institut Cartogràfic de Catalunya - Parc de Montjuïc - Barcelona - Tel. 93 567 15 00 - 08038 Barcelona
Impressió: IGC - Institut Cartogràfic de Catalunya - Parc de Montjuïc - Barcelona - Tel. 93 567 15 00 - 08038 Barcelona
Dipòsit Legal: B. 51 679-2006
ISBN 84-393-7674-4
NIPO (Versió en línia): 706-06-001-5

Llegenda

Dipòsits d'origen antròpic. Terraplens d'obres viàries (At) constituits per graves, blocs, sorres i argiles compactades.

Cenozoic

Quaternari

Qt0 Graves, gravetes i sorres de litologia variada que es disposen al llit dels principals cursos fluviotorrencials. Aquests dipòsits passen transicionament als dipòsits de la plana al·luvial costanera (Qpa i Qmd). El gruix del dipòsit és irregular i pot assolir valors de l'ordre de 2 a 3 m. Formen les barres fluvials actuals. Terrassa 0. Sòn de l'Holocè.

Qlla Sorres limoses i argiloses que poden contenir nivels lenticulars de graves centimètriques poc rodades. Els còdols són de roques de metamorfisme de baix grau i granitoides del Paleozoic, procedents dels relleus de les Gavarres. Limiten transicionalment amb els sediments de la terrassa 0 (Qt0) dels torrents principals. Es troben al fons dels torrents actuals i el gruix, molt variable, assoleix un màxim d'1,5 m. Sòn dipòsits de llit de torrents actuals. Sòn de l'Holocè.

Qlla Sorres limoses i argiloses que poden contenir alguns nivells irregulars de graves poc rodades. Aquests sediments es localitzen en els marges dels torrents. Els còdols són de roques metamòrfiques i de granitoides del Paleozoic. El gruix màxim és de 2 a 3 m. S'interpreten com a dipòsits subactuals de torrents. Sòn de l'Holocè.

Qpa Argiles, llims i sorres de gra groller i mitjà amb intercalacions de nivells canalitzats de graves. Són discordants respecte a la terrassa 1 (Qt1) i transicionals amb els dipòsits de maresma (Qmd) i les dunes (Qdd). S'interpreten com a dipòsits de plana al·luvial i es correlacionen amb la terrassa 0 (Qt0). Sòn de l'Holocè.

Qac Argiles, sorres i llims que esporàdicament contenen còdols subangulosos i subarrodonits de granitoides i metasediments procedents dels relleus de les Gavarres. El gruix màxim és de 2 a 3 m. S'interpreten com a dipòsits d'origen poligènic resultants d'una sedimentació de tipus torrencial amb aportaments de col·luvions dels vessants circumdants. Es correlacionen amb els dipòsits al·luvials subactuals i actuals. Sòn de l'Holocè.

Qc Llims i argiles amb sorres de gra fi, que contenen còdols subarrodonits i angulosos de diferent composició segons la litologia del substrat estrat el qual es recolzen. Presenten una morfologia que tendeix a suavitzar el pendent a la zona inferior dels vessants. El gruix és irregular i no sol excedir els 3 m. Es correlacionen amb els dipòsits actuals i subactuals. S'interpreten com a dipòsits d'origen col·luvial. S'atribueixen a l'Holocè.

Qmd Llims i argiles de color gris i negre, amb intercalacions ocasionals de nivells de sorres i gravetes. Generalment, contenen un alt percentatge de matèria orgànica vegetal i són recoberts, parcialment, pels dipòsits al·luvials recents de les rieres de Calonge i de l'Aubí. S'interpreten com a antigues maresmes, molt degradades, que limiten amb els dipòsits de plana al·luvial (Qpa) i amb el cordó de dunes (Qdd). S'atribueixen a l'Holocè.

Qdd Sorres de gra mitjà amb fragments de mol·luscs marins. Corresponen a dipòsits de dunes litorals recents, tot i que molt degradades per antropisme. Es troben a la part interior dels dipòsits actuals. Sòn de l'Holocè.

Qpm Sorres de gra groller i mitjà i graves de litologia variable. Sòn dipòsits de platja actual que majoritàriament corresponen a sediments al·luvials transportats per les rieres i retrabellats per les onades. Es correlacionen amb els dipòsits actuals. Sòn de l'Holocè.

Qt1 Graves amb matriu sorrenca a la base, que passen transicionalment cap a sostre a llims argilosos. La majoria dels còdols sòn de granitoides i de roques metamòrfiques del Paleozoic, procedents del massís de les Gavarres. Topogràficament se situen entre 3 i 6 m respecte del nivell de les rieres de Calonge, de Bell-lloc, i de el Rifred. Corresponen a la terrassa 1 i sòn discordants respecte a la terrassa 2 (Qt2). El gruix màxim és de 5 m. S'interpreten com a dipòsits torrencials de tipus anastomosat. S'atribueixen al Plistocè superior - Holocè.

Qac1 Llims i argiles amb sorres de gra fi i còdols heteromètrics aillats. El gruix és variable i oscil·la entre decimètric i mètric. S'interpreten com a dipòsits al·luvials amb aportaments laterals de tipus col·luvial. Es correlacionen lateralment i de forma transicional amb la terrassa 1 (Qt1). S'atribueixen al Plistocè superior - Holocè.

Qc1 Llims argilosos i sorres fines amb còdols angulosos i subangulosos dispersos. El gruix és variable, entre 2 i 3 m. S'interpreten com a dipòsits col·luvials, i es correlacionen amb la terrassa 1 (Qt1). S'atribueixen al Plistocè superior - Holocè.

Qt2 Graves gruixudes heteromètriques a la base que passen, transicionalment i cap a sostre, a sorres i llims argilosos de color marró i vermell amb esporàdics nivells centimètrics de còdols rodats. Els còdols sòn de granitoides i de metasediments del Paleozoic. Aquest dipòsit es troba entre 8 i 10 m per sobre de la cota de la riera de Calonge i del Rifred. El gruix màxim és de 8 m i s'interpreten com a dipòsits fluvials de tipus trenat-meandriforme. Constituixen la terrassa 2. S'atribueixen al Plistocè superior.

Qvg2 Graves i gravetes amb matriu sorrenca llimosa. Formen un ventall al·luvial adossat al vessant oriental del massís de les Gavarres i relacionat amb el Torrent Bo. La composició dels còdols és majoritàriament de roques metamòrfiques del Paleozoic, i en menor proporció de granitoides del Paleozoic. El gruix és de 2 a 5 m. S'interpreten com a dipòsits al·luvials aportats pel Torrent Bo i acumulats en forma de ventall. Es correlacionen amb els sediments al·luvials de la terrassa 2 (Qt2). S'atribueixen al Plistocè superior.

Qvg3 Sorres de gra mitjà i groller i sorres llimoses, amb intercalacions de nivells de gravetes. Afloren al vessant oriental del massís de les Gavarres, a l'est de Mont-ras. El gruix és irregular i assoleix un màxim de 2 a 3 m. S'interpreta com un ventall al·luvial. Es correlacionen amb els sediments al·luvials de la terrassa 2 (Qt2). S'atribueix al Plistocè superior.

Qac3 Alternança de nivells poc consolidats de graves i sorres de gra groller a fi, i de nivells sorrenca de gra molt fi i llims argilosos vermeils que contenen nòdols dispersos de carbonat de calci. La unitat s'estén àmpliament en els fulls de Calella de Palafrugell (335-1-2) i la Bisbal d'Empordà (334-2-1). El gruix és de 2 a 8 m. S'interpreten com a dipòsits al·luvials amb aportaments laterals de tipus col·luvial. Es correlacionen amb la terrassa 2 (Qt2) S'atribueixen al Plistocè superior.

Qt3 Graves localment compactes amb la matriu arenosa de gra de mitjà i groller a la base, que cap al sostre passen a sorres i llims argilosos. Els còdols sòn amdorinits i subarrodonits, i litològicament sòn de granitoides i de roques metamòrfiques del Paleozoic; que provenen del massís de les Gavarres. Afloren a la Riera de Bell-lloc i topogràficament se situen de 15 a 20 m respecte al nivell de la riera. El gruix màxim no supera els 12 m. S'interpreten com a dipòsits al·luvials de la terrassa 3 (Qt3). L'edat es del Plistocè superior.

Qac3 Llims, argiles vermeiloses i graves. Sorres, llims i argiles amb intercalacions de graves que formen nivells de geometria canalitzada. Els còdols, provenen del massís de les Gavarres i sòn de roques metamòrfiques i de granitoides del Paleozoic. A les parts més internes de la riera predominen els nivells de graves que, decompassivament desaparen a les parts més distals. Els nivells de llims i argiles contenen abundants nòdols de carbonat de calci. S'interpreten com a dipòsits al·luvials amb aportaments laterals de tipus col·luvial. Es correlacionen amb la terrassa 3 (Qt3) S'atribueixen al Plistocè superior.

Qac4 Sorres grolleres i graves a la base amb intercalacions esporàdiques de sorres fines i llims, que es fan més abundants cap al sostre de la unitat. La potència màxima estimada és de 12 m. Els dipòsits al·luvials i col·luvials Qac4 hi són discordants. S'interpreten com a dipòsits al·luvials amb aportaments laterals de tipus col·luvial. S'atribueixen al Plistocè mitjà-superior.

Paleozoic? -Cenozoic?

Neogen? — *Hercinià? - Alpí?*

ff Farina i brebxes de falla. És formada per fragments de quars i de granitoides molt alterats incloses en una matriu de gra fi rica en caolí, clorita i sericita. Configuren una feixa associada a una falla d'orientació NW-SE, d'amplada decamètrica i d'extensió quilomètrica. Se'n desconeix l'edat.

fq Filons de quars massius i subverticals encaixats tant en els metasediments com en els granitoides paleozoics. S'orienten preferentment en direcció NW-SE. Sòn formats per quars blanc translúcid. Les dimensions d'aquests filons a la zona de Mont-ras, on es les filons van ser objecte d'explotació minera i, a més de quars, contenen calcita, carbonats de ferro, barita, galena, esfalerita i calcopirita. Sòn filons hidrotermals, probablement heterògens, relacionats amb els processos de l'orogènia hercsiniana i/o alpina, i/o de l'extensió neògena

es Episienites. Roques de composició sienítica de gra de mitjà a gros, de colors vermelsosos i rosats i de vegades blanquinoses. Es caracteritzen per l'abundància d'ortosa, plagioclasi sòdica i amfibols. Aquestes roques afecten els granitoides i formen masses de poca extensió; en general, se situen entorn de fractures i dels dics (Gpgrl i Gpmd). S'interpreta que sòn el producte de l'activitat de processos hidrotermals en els granitoides Ggdf i Ggr. Es desconeix l'edat d'aquests processos.

Paleozoic

Permià

Pris Lampròfirs calcoalcalins (spessartites). Sòn roques de color negre o verd fosc, de textura porfírica i de matriu de gra molt fi. Els fenocristalls sòn d'augita i biotita. La plagioclasi forma una xarxa de cristalls allargats sense orientacions preferents. La calcita hi és un mineral secundari sempre present. Aquestes roques generalment es troben clorititzades i sericitizades. Formen dics de gruix decimètric, generalment subverticals i de continuïtat lateral decamètrica, emplaçats tant en els granitoides com en els metasediments paleozoics. Llur emplaçament és el més tardà de totes les roques ígnies del full. Les datacions radiomètriques pel mètode K-Ar en roca total, efectuades al full de Palafrugell (335-1-1), en determinen una edat de 253±5 Ma. Permià superior.

Carbonífer superior - Permià — *Hercinià*

MC Corniares, fil·lites pigallades, quarsites, marbres i roques calcosilicatades. Les lutites i gresos de les unitats ‹COgp, ‹COgq i Orln i els gresos quarsítics de la unitat Orva, a les proximitats dels contactes intrusius amb els granitoides esdevenen corniares, fil·lites pigallades i quarsites. Es caracteritzen per la presència de miques abundants i de porfiroblasts de cordierita i d'andalusita, sovint alterats a agregats de sericita, els quals augmenten de mida i quantitat a les proximitats dels cossos intrusius. Els gresos quarsifeldspàtics de la unitat Orva presenten textura granoblástica decussada, contenen cristalls de moscovita i biotita, i cristalls relictes de quars subidiomorf. Els carbonats de la unitat Oric esdevenen marbres i roques calcosilicatades bandades, on, a més de calcita, es reconeix diòpsid, granat, vesuvianita i epidota. Metamorfisme de contacte associat a l'emplaçament dels granitoides hercinians.

MCG Unitat complexa composta per granitoides, fonamentalment granodiorites amb megacristalls (Ggdf) i roques metamòrfiques (MC). Els diferents tipus de roques que conformen aquesta unitat, tot i que a l'escala d'aflorament es poden reconèixer, no s'han pogut representar al mapa per qüestions d'escala i de continuïtat dels afloraments. S'interpreten com a zones properes al sostre dels plutons dels granitoides, amb nombroses apòfisis de les roques ígnies intrusives i amb abundants enclavaments i septes de roques de l'encaixant.

Gpmd Microdiorites porfíriques en dics. Conjunt heterogeni de roques amb textura porfírica, fonamentalment diorites i quarsidiorites. Constitueixen dics de gruix de decimètric a mètric, generalment subverticals i de continuïtat lateral de decamètrica a quilomètrica. Intrueixen en el si de les roques plutòniques i en els metasediments paleozoics. Llur emplaçament és posterior a les aplites i pegmatites (Gapg), és sincrònic o posterior als dics de microgranitoides (Gpgrl) i és anterior als lampròfirs (Pris). Són roques ígnies associades al magmatisme de l'orogènia hercínica.

Gpgrl Microgranits i microgranodiorites porfíriques. Conjunt heterogeni de roques félsiques, generalment de textura porfírica, que constitueixen dics subverticals de gruix mètric i de continuïtat lateral de decamètrica a quilomètrica. Intrueixen en el si de les roques plutòniques i en menor proporció en els metasediments paleozoics. S'emplacen posteriorment als dics d'aplites i pegmatites (Gapg), són sincrònics o anteriors als dics de microdioritoides (Gpmd), i són anteriors als lampròfirs (Pris). Són roques associades al magmatisme de l'orogènia hercínica.

Gapg Carbonífer superior - Permià — *Hercinià*
Aplites i pegmatites. Són roques de gra fi (aplites) i gros (pegmatites). Els minerals essencials són quars, albita, ortosa i moscovita. I els accessoris més freqüents són moscovita, biotita, turmalina, epidota i granats. Formen dics de gruix de decimètric a mètric, generalment subverticals i de continuïtat lateral d'ordre de mètric a decamètric. Sòn especialment abundants en el si de les unitats Ggdf i Ggr. Llur emplaçament és anterior als dics dels microdioritoides (Gpmd) i dels microgranitoides (Gpgrl). Són roques associades al magmatisme de l'orogènia hercínica.

Gmlg Leucogranits biotítics i/o moscovítics, de mica de gra de fi a mitjà. Sòn constituits per quars, feldspat potàssic, plagioclasi, biotita i moscovita. Aquests leucogranits intrueixen, en forma de dics de gruix de decimètric a mètric, dins els cossos de granitoides (Ggdf, Ggr i Glg) i en menor proporció en els metasediments paleozoics. Es diferencien dels dics de la unitat Ggpgrl per llur menor proporció de biotita. Llur emplaçament és posterior a Ggdf, Ggr, Ggrf i Glg. Sòn roques associades al magmatisme de l'orogènia hercínica.

Glg Leucogranits amb biotita i moscovita. Sòn roques inequigranulars, de color groguenc i blanquinós, de gra de mitjà a fi. Els minerals essencials sòn quars, ortosa i/o microclina, plagioclasi, biotita i moscovita. Localment s'observa una orientació molt marcada de les miques, que confereixen a la roca una textura fluïdal. El cos més extens d'aquesta unitat se situa a l'extrem SW del full, on aparèix encaixat a les unitats Ggd, Ggdf i Ggr. A la zona de Mont-ras s'ha reconegut un petit cos de leucogranit moscovític, en el qual la biotita sol trobar-se en nuclis pegmatítics dispersos conjuntament amb granat i turmalina. Sòn roques associades al magmatisme de l'orogènia hercínica.

Ggr Granits biotítics de gra de mitjà a gros. Es tracta de monzonogranits composts per plagioclasi, feldspat potàssic (ortosa i/o microclina), quars i biotita. Els enclavaments quarsidiorítics sòn escassos en comparació a la unitat Ggdf. Els contactes amb el granit amb megacristalls (Ggrf) i amb la granodiorita (Ggdf) s'han interpretat com a graduals. Localment, aquests granits formen petites masses disperses de gra més fi, que no s'han diferenciat per qüestions d'escala. Sòn roques ígnies plutòniques associades al magmatisme de l'orogènia hercínica. L'edat de l'emplaçament, per correlació amb roques similars del full de Palafrugell (335-1-1), s'atribueix a l'Autunià.

Ggrf Granits biotítics amb megacristalls de feldspat potàssic. Es tracta de monzonogranits de mida de gra de mitjà a gros, de composició similar a la unitat Ggr i que es caracteritzen per la presència de megacristalls de feldspat potàssic dispersos. Els límits amb les granodiorites (Ggdf) s'interpreten com a transicionals. Aquesta unitat aflora prop dels contactes amb l'encaixant. Sòn roques ígnies plutòniques associades al magmatisme de l'orogènia hercínica.

Ggdf Granodiorites biotítiques de gra de mitjà a gros amb megacristalls de feldspat potàssic. Els minerals essencials sòn plagioclasi, feldspat potàssic (ortosa i/o microclina), quars i biotita. Es caracteritza per la presència de megacristalls d'ortosa perítica de fins a 10 cm de llargada. Aquestes roques es troben molt meteoritzades i donen lloc a sauló. Contenen masses de dioritoides (Gqd) i d'enclavaments melanocràtics d'ordre de centímetre a decimètric de composició quarsidiorítica. A les zones properes a l'encaixant es troben gradualment de roques metamòrfiques. El contacte amb els granits Ggr i Ggrf s'ha interpretat com a transicional. Sòn intrusits pels granitoides Glg. Sòn roques ígnies plutòniques associades al magmatisme de l'orogènia hercínica. Les datacions radiomètriques realitzades al full de Palafrugell (335-1-1) determinen, per a aquestes roques, una edat de 288 ± 2 Ma. Sòn de l'Autunià.

Gqd Diorites i quarsidiorites. Sòn roques de gra de mitjà a fi, de color fosc, generalment molt meteoritzades. Els minerals essencials sòn plagioclasi, hornblenda i biotita, el quars hi és minoritari. Aquesta dioritoides formen masses de petites dimensions contingudes dins dels granitoides (Ggdf, Ggrf, Ggr), amb els quals sovint mostren relacions d'hibridació magmàtica. Sòn roques associades al magmatisme de l'orogènia hercínica. S'atribueixen al Carbonífer superior - Permià.

Ordovicià — *Prehercinià*

Orln Ordovicià superior — *Prehercinià*
Lutites grises amb intercalacions de capes de gresos de gra fi de gruix de centímetre a mil·limètric. A escala de l'afloament les capes tenen una gran continuïtat lateral, presenten granoclassificació positiva i laminacions ondulades i paral·leles. El contacte inferior amb la unitat Orva, és transicional, i amb la unitat Orva, concordant, el límit superior no afiora. No s'hi han reconegut restes fòssils. La potència estimada és de 550 m. S'interpreta com a dipòsits de plataforma clàstica. Lutites negres de Fitor. S'atribueix a l'Ashgil·lià superior.

Oric Lutites de color gris, d'aspecte massiu, on ocasionalment s'intercalen capes de calcàries; aquestes sòn generalment microfàsiques, de potències de centímetrica a decimètrica, i poden presentar nivells bioclàstics rics en fauna. Algunes trams de les lutites tenen cavitats mil·limètriques produïdes de la descalcificació de nòdols calcaris i de restes de fauna, on es recon èixen mottles de braquiòpodes i de briozous mal conservats. Ocasionalment les lutites presenten ocres a causa de l'alteració dels carbonats. Limolites de Mas Calp. El gruix estimat és de 80 m. Sòn de l'Ashgil·lià.

Orva Gresos quarsítics i quarsifeldspàtics de gra mitjà i groller, amb intercalacions de nivells de lutites i de roques riolítiques i dacítiques. Els gresos tenen estratificació de decimètrica a mètrica, i presenten ciclos granodecreixents que passen de diferents granulomètries. Localment s'hi reconeixen estructures sedimentàries tractives, còdols tous i fragments lítics. Esporàdicament s'hi intercalen nivells massius de roques riolítiques i dacítiques de potència mètrica. Aquests presenten textures porfíriques bimodals, amb cristalls mil·limètrics de quars amb golfs de corrosió, feldspat, biotita i pinta alterada. La matriu és quarsifeldspàtica de gra molt fi, alterada a minerals argilòsics. Cap al sostre de la unitat aquestes roques les intercalacions de lutites grises. El contacte inferior amb la unitat Oric és concordant, mentre que el contacte amb ‹COgp s'interpreta com a discordant; el sostre és un contacte concordant amb la unitat Oric. La potència estimada és de 400 m. S'interpreten com a roques vulcanoderivades de corrasucions (laves i ignimbrites), i/o piroclàstiques (ignimbrites), dipòsits de remobilització). Vulcanites àcides dels Metges. S'atribueixen al Caradoci-Ashgil·lià.

Orcg Conglomerats formats per còdols heteromètrics de gresos, quarsites i alguns de quars, englobats en una matriu lutítica i gressosa de gra de fi a groller. Els còdols tenen un diàmetre màxim de 20 cm, però generalment oscil·la de 2 a 5 cm. Internament el nivell s'organitza en capes granodecreixents d'1 a 2 metres de potència, on la base conglomerítica passa progressivament, cap al sostre, a gresos i lutites. El contacte inferior amb els sediments de la unitat ‹COgp és discordant, mentre que el contacte superior amb la unitat Orva és normal. La potència màxima oscil·la entre 12 i 20 m i lateralment la unitat passa lateralment a les conglomerats de Sant Cebrià de Lledó. Per llur posició estratigràfica s'atribueixen a Caradoc.

Cambroordovicià

‹COgp Alternança de gresos i quarsites. Les quarsites sòn massives, blanquinoses i de gra fi, mentre que els nivells de gresos sòn de granulometria fina i groller amb un percentatge variable de matriu lutítica. Es troben intercalats en la unitat ‹COgp, amb contactes normals, i sòn més abundants cap al sostre de la sèrie. Generalment, el gruix dels nivells és d'ordre de mètric a decamètric (20 m) i la continuïtat lateral és hectomètrica. Per llur posició estratigràfica s'atribueixen al Cambroordovicià.

‹COgp Lutites de color gris amb intercalacions centimètriques i decimètriques de gresos de gra fi i esporàdicament de gresos quarsifeldspàtics. Els nivells de gresos presenten laminacions ondulades, encreuades a petita escala, bases erosives i gradacions positives. A escala de l'afloament la geometria de les capes és planoparal·lela, i es reconeixen cicles, tant creixents com decreixents, on la proporció de gresos és variable respecte a la fracció lutítica. Esporàdicament s'hi intercalen trams decamètrics formats per capes decimètriques de quarsites amb intercalacions lutítiques. Als trams relativament més alts de la sèrie s'intercalen els nivells de quarsites ‹COgq. No s'hi han trobat restes fòssils. La base de la unitat es defineix i el contacte superior amb la unitat Orcg i Orva és discordant. La potència estimada és de 700 m. S'interpreten com a dipòsits siliciclàstics turbidítics de plataforma marina externa. Per correlació amb altres unitats litològiques similars, situades per sota de les unitats datades de l'Ordovicià superior, s'atribueixen al Cambroordovicià.

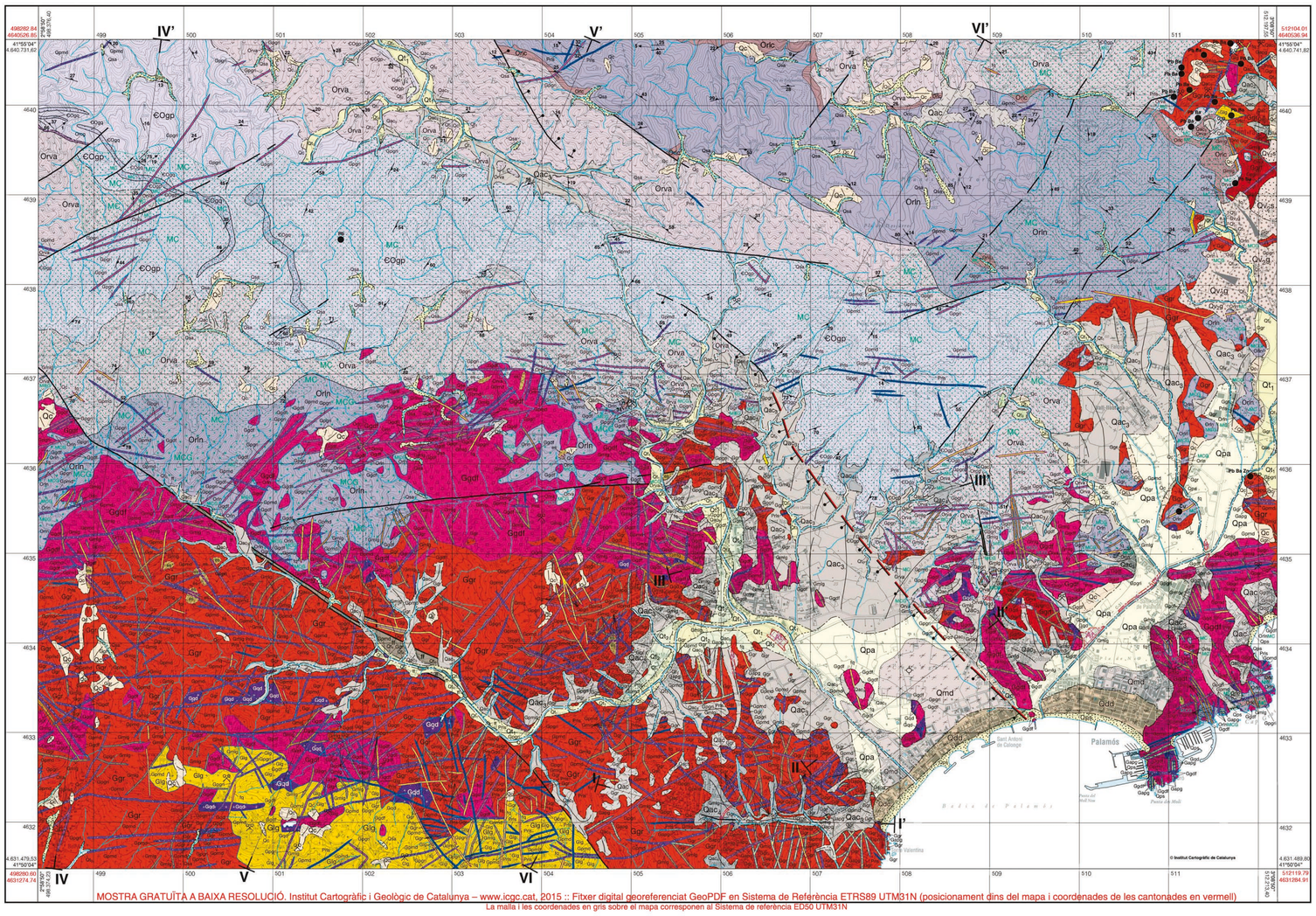
IV'
V'
VI'
IV
V
VI
I
I'
II
II'
III
III'
Palamós
Sant Antoni de Calonge
Badia de Palamós
Platja de Mar Bella
Platja de Castell
Platja de Fonda
Platja de Mar Menuda
Platja de Pedrosa
Platja de Treumal
Platja de Llafranc
Platja de Calella
Platja de Sant Sebastià
Platja de Mar Morta
Platja de Tamariu
Platja de Llorell
Platja de Aiguablava
Platja de Fornells
Platja de Sa Riera
Platja de Cala Estreta
Platja de Cala Pedrosa
Platja de Aiguafreda
Platja de Sa Tuna
Platja de Racó
Platja de Cala Pedrosa
Platja de Cala Llevadó
Platja de Cala Brava
Platja de Sant Pere Pescador
Platja de Cala Rovellada
Platja de Cala Malaspera
Platja de Cala Pedrosa
Platja de Cala Estreta